

liggende Steder vil Amdsraadet altsaa have den Udvej at kunne gaa til at forhøje Bønnen til 160 Kr. Af den Grund har jeg kunnet tiltræde Ministeriets Forslag, baade med Hensyn til den laveste Bøn: 130 Kr., og med Hensyn til den højeste: 160 Kr. — Windretallets Forslag under Nr. 2, at 120 Kr. skal forhøjes til 220 Kr., har jeg ment vil medføre for stor en Forhøjelse og en for stor Forøgelse af den Byrde, som vil blive lagt over paa Amdskommunerne. Naar Jordemødrene saa en saadan Forhøjelse, som er foreslaaet i § 1, og tillige en Forhøjelse af Taksterne, saa antager jeg, at det er en saa antagelig Forbedring af deres Stilling, at de i hvert Fald under de nuværende Omstaendigheder, foreløbig kunne være tjente dermed.

Til § 2, om Taksterne, har jeg stillet et særskilt Forslag, som er omtalt af begge de ærede foregaaende Talere. Det er jo erkendt baade af den bestaaende Lov og ogsaa af Flertallets Forslag, at Taksterne bør være forskellige; og hvorfor bør Taksterne være forskellige? Naturligvis af den Grund, at de store Takster bør betales af dem, som have den største Skatteevne; men da Hartkorn altid er en daarlig Maalet af Skatteevnen, saa mener jeg, at naar vi skulle til at lovgive paa dette Omraade, skulle vi ikke fortsætte i det gamle Spor, men saa kan man lige saa godt gaa til at sætte Taksterne efter forskellige Klasser, hvort vi kunde inddele Skatteevnerne. Derved opnaar man en betydelig mere retfærdig Fordeling. Ved Landkommunalloven er der jo givet Sogneraadene Lov til at ligne en Del af Kommuneskatten som Formue- og Vejlighedsstat, og efterhaanden som Tiden gaar, stiger den Del af Kommuneskatten, som lignes paa den Maade overalt i alt Fald er det Tilfældet paa de Egne, hvor jeg er kendt med Forholdene. Man har mere og mere Tilbøjelighed til at lægge en større Del af Skatten over paa Formue og Vejlighed og derved lette Hartkornet. Dette Forhold vil ikke saa liden en Betydning — allerede nu har det ikke saa ringe en Betydning, men vil saa endnu større, efterhaanden som Forholdene føre med sig, at den største Del af de kommunale Udgifter bæres af Formue- og Vejlighedsstat. Derfor mener jeg, det er rigtigt; at vi allerede nu, da vi skulle til at lovgive paa dette Omraade, skride til en Forbedring med Hensyn til en retfærdigere Fordeling af Taksterne. At dette skulde være en saa overordentlig Behovsfuld for Sogneraadene, som den ærede Ordfører har udtalt, kan jeg ikke indse — jeg har selv været Sogneraad-

formand og har ogsaa talt med adskillige Sogneraadetsformænd, som have ment, at det slet ikke vil være et saa uoverkommeligt Stykke Arbejde; det skulde jo kun gøres en Gang om Aaret og kunde gøres i temmelig kort Tid. Jeg finder altsaa, at der slet ikke er nogen Anledning til af den Grund ikke at gaa ind paa en saadan Fordeling af Skatteevnerne. Denne Fordeling har ogsaa den Fordel fremfor Flertallets, at den omfatter alle Beboere i Kommunerne, ogsaa i Købstæderne; hidtil har det jo kun været saa, som have kunnet komme ind under Fordelingen efter Hartkorn, da der jo i Kommunerne findes en hel Del, som ikke har noget Hartkorn, og i Købstæderne have næsten ingen eller dog kun saa noget videre Hartkorn; der er man henviset til et Skøn, men dette Skøn er altid en tvivlsom Sag, og om det kan der altid være delte Meninger. Af denne Grund er mit Forslag meget sikrere, visere og retfærdigere; thi derefter ved enhver, at den, der bærer den og den Skat, har at betale det og det Bidrag — hvis der altsaa bliver Spørgsmaal om, hvorvidt de betale tilstrækkeligt eller ej. — Den ærede Ordfører omtalte, at der er en Del Folk, som ikke komme ind under disse Takster, og det er rigtigt; der er en Del, som ikke betale Skat; men de kunne dog lige saa godt som efter Flertallets Forslag komme ind under en eller anden Klasse. Derefter henvises den Slags Folk jo til bestemte Klasser, og komme de ikke ind under andet, kunne de komme ind under Fattigvæsenet; have de derimod noget, saa komme de jo ind under de Klasser, hvortil de ifølge deres Skatteevne nærmest maa henregnes. I den Henseende er der saaledes ikke nogen Forskel paa Flertallets Forslag og paa mit; de komme ud paa et.

I det sidste Stykke af mit Ændringsforslag til § 2 har jeg foreslaaet, at Sogneraadene — eller rettere Kommunalbestyrelsen, thi Forslaget omfatter ogsaa Byerne, og det er altsaa ikke alene Sogneraadene — ere forpligtede til at affatte de der omtalte Ulfster. Hvis Forslaget skulde blive vedtaget, beder jeg, om det maa blive vedtaget med den Ændring, at vi forandre Sogneraadene til Kommuneraadene. Den ærede sidste Taler var ikke i Stand til at bedømme, hvor Husmænd ville blive stillede i de forskellige Takster, men det er netop det, der er det gode ved denne Fordeling af Taksterne, at der spørges ikke, om det er Husmænd eller Gaardmænd, men om deres Skatteevne, og det er Skatteevnen, der skal rammes, det er ikke Hartkornet. —